

Odmev iz Afrike

Ilustriran mesečnik
v prosepah afriških
misijonov

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja
LJUBLJANA.

Odmev iz Afrike, ilustriran mesečnik v prosep

afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem, laškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za celo leto v slovenski izdaji **Din 6**—. — Posamezna številka „Odmeva“ **75 par.** — Naročila in darove za afriške misijone prosimo naslovljajte na:

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 3.

VSEBINA:

Njen testament. — Besede cerkvenega kneza. — Zrno. — Blagemu spominu (pesem). — Afriški misijonarji jokajo po svoji materi. — Izkaz razdeljenih misijonskih milodarov v l. 1922. — K izkazu naših darov. — L. 1922. v misijone poslani predmeti. — Iz misijonov: Apost. vik. Zlato obrežje. — Apost. pref. Zulu-dežela. — Kratki mis. dopisi. — Že spet „Zveza afr. tiska“. — Vesti iz propagande. — Kronika.

Slike. Presv. Srce Jezusovo. — Marija T. Ledóchowska. — Črni primicijant A. Dogli.

Darovi

od 1. do 28. februarja 1923.

Za afriške misljone	D 2567:36	Za Klaverjev vinar	D 105:25
Za sv. maše	702:25	Za otroško zvezo	106:25
Za stradajoče	307:50	Za mašno zvezo	3716:90
Za gobavce	18—	Za misijonsko zvezo	87—
Za odkup sužnjev	2899:25	Za afriški tisk	380—
„ „ „ „ „	L 24—	„ „ „ „ „	L 85—
Za botrinske darove	D 2292:72	Za vikariat Kharthum	D 10—
Za zamorčke	618—	Za misijon Gambo	5—
Za semeniščnike	45—	Za Klaverjevo družbo	58:25
Za katehiste	59:50	Podporniški prispevki	438—
Darovi za krščence	77—	Darovi brez določila	692—
Za kruh sv. Antona	3905:20		

Za misijone: Dekliška Marijina družba v Mirnipeči nabrala D 231:30; Iv. Cerar D 10—. Za „Kruh sv. Antona“: Vaščani iz Zdenske vasi darovali ob času požara, da bi jih sv. Anton obvaroval nadaljnjih požarov D 50—.

Popolni odpustek,

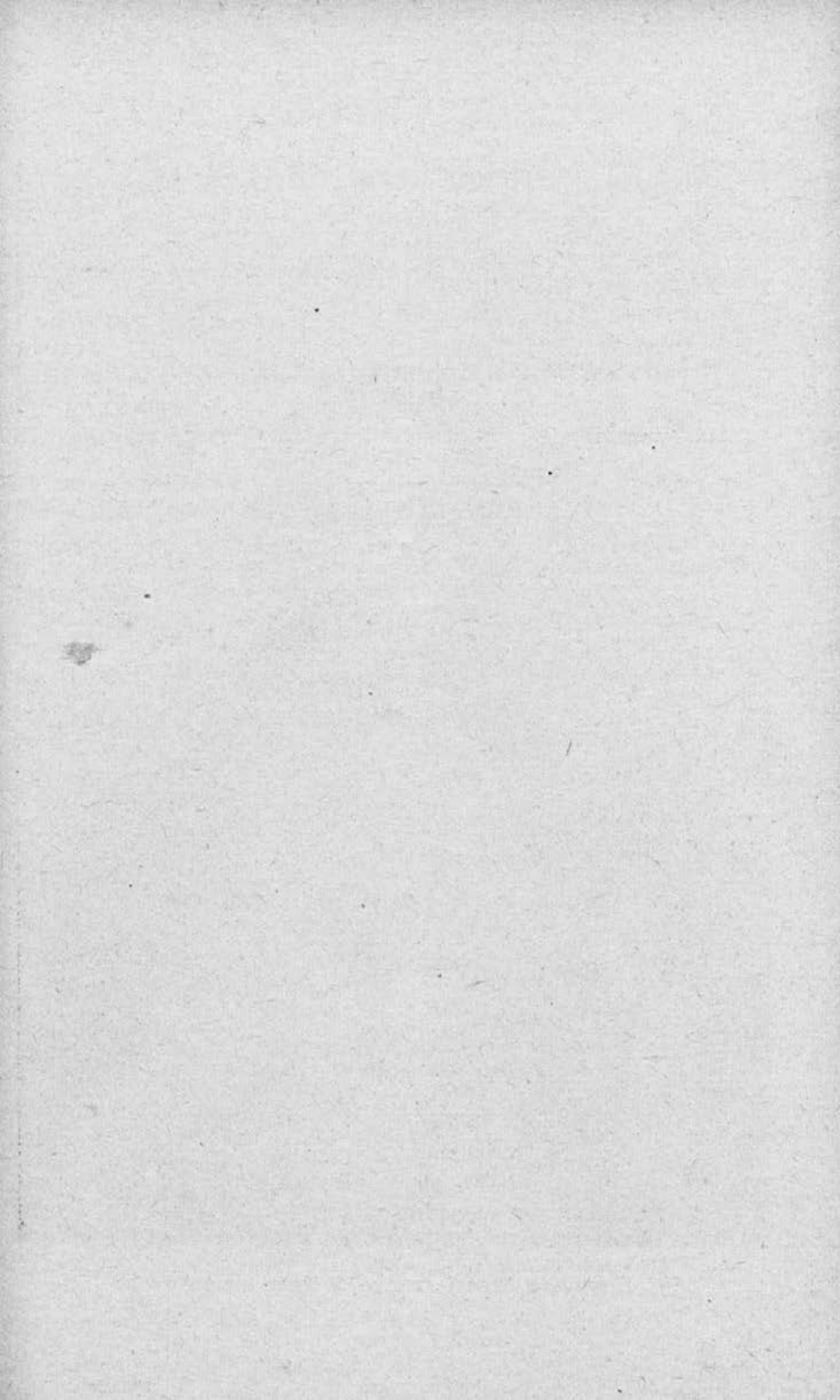
ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja:

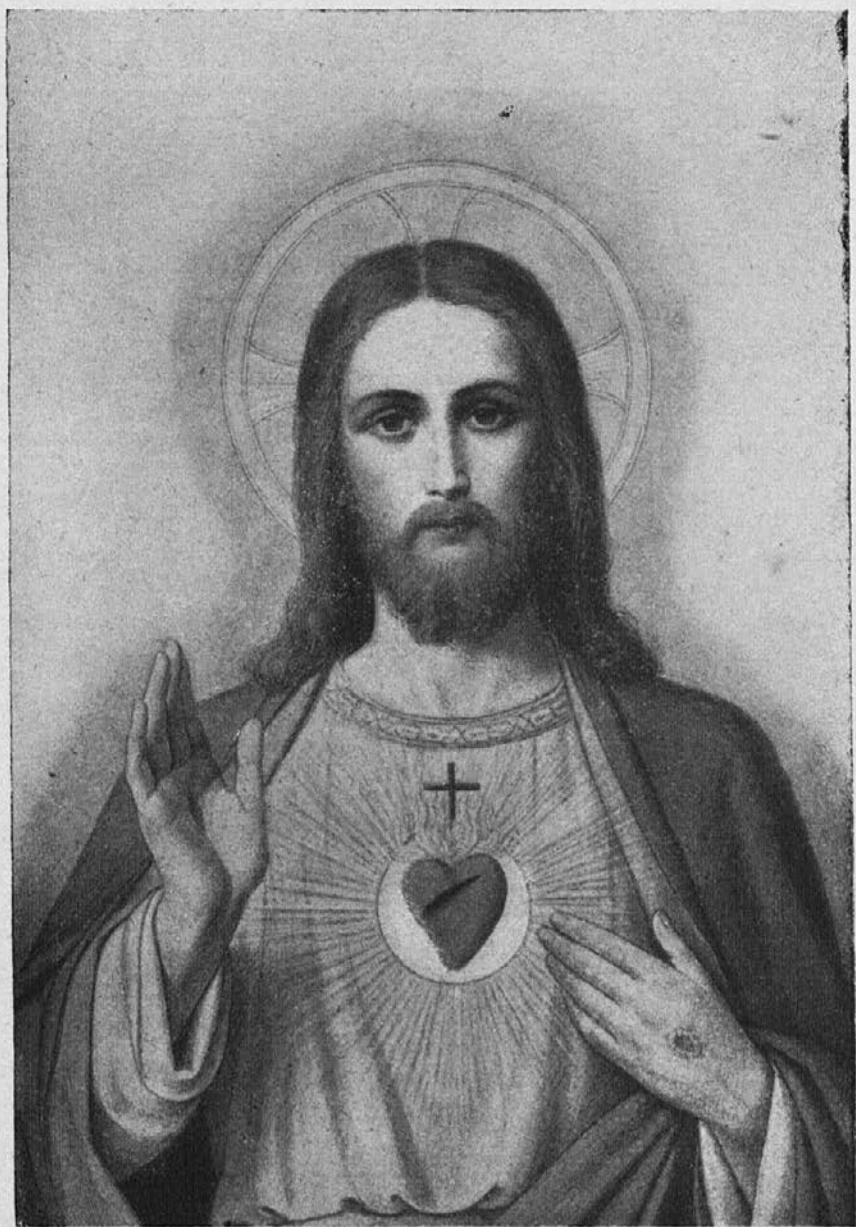
25. julija, na praznik sv. Jakopa st., apostola.

24. avgusta, na praznik sv. Jerneja, apostola.

9. septembra, na praznik sv. Petra Klaverja, našega patrona,

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

„Presveto Srce Jezusovo, v Tebe zaupam!“

Njen testament.

Že v eni prejšnjih številk „Odmeva“ smo povedali, kako goreče je častila in ljubila blagopokojna Marija Terezija Ledóchowska presveto Srce Jezusovo. Dne 6. julija bo eno leto, odkar je poklical sladki Jezus svojo zvesto učenko k sebi. Na njegovem božjem Srcu počiva sedaj in uživa one radosti, katere je pripravil ljubi Bog svojim posebnim izvoljencem.

„Presveto Srce Jezusovo, v Tebe zaupam!“, ta vzdihljaj je ponavljala grofica Ledóchowska neštetokrat, vedno in vedno zopet. To trdno in neomajno zaupanje do presv. Srca je bilo sidro, katerega se je oprijemala in s katerim je premagala vse težkoče. In ravno to njeno otroško zaupanje se je božjemu Srcu Jezusovemu tako dopadlo, da svoji zvesti in ljubljeni nevesti nič ni mogel odreči.

Kar je Marija Terezija sama tako zvesto gojila, je učila tudi svoje duhovne hčere. Vedno in vedno jim je ponavljala besede: „Presveto Srce Jezusovo, v Tebe zaupam!“ Z vso pravico lahko torej trdimo, da je to zadnji in najdražji duhovni testament naše nepozabne, blage ustanoviteljice, grofice Mar. Ter. Ledóchowske, katerega je nam vsem zapustila, in kateri nadebudno sveti v našem srcu kot lučka mornarju na razburkanem morju. Če hočemo njen spomin posebno drag ohraniti, ponavljajmo pogosto te besede. Če želimo njej, ki sedaj uživa brezmejne sladkosti na božjem Srcu Jezusovem, napraviti vedno novo veselje in nam samim zagotoviti ljubezen tega božjega Srca, potem naj bo tudi nam eden najljubših vzdihljajev:

„Presveto Srce Jezusovo, v Tebe zaupam!“

Saj je božji Zveličar sam rekel sestri Benigni Consolati:

„Zaupanje je ključ do zakladov mojega nebeškega usmiljenja.“ In že kratki vzdihljaj: „V Tebe zaupam!“ vzradosti moje srce, ker vklepa v sebi zaupanje, vero ljubezen in ponižnost.

Besede cerkvenega kneza.

Nj. Eminenca kardinal Dr. Gustav Fr. Piffel, nadškof dunajski je na letnem občnem zboru Družbe sv. Petra Klaverja na Dunaju dne 19. novembra 1922 nagovoril udeležnike s temile znamenitimi besedami:

Častiti zborovalci!

Ako se je Družba sv. Petra Klaverja, kakor nam jasno izpričuje njen letni računski zaključek, celo v tako neugodnem času, kakor je sedanji čas, ki se za velika in idealna stremjenja tako neusmiljeno malo briga, razvijala in le dvigala, moramo iskati vzrok temu pač v junaški in jekleni srčnosti in požrtvovalnosti pomožnih misijonark, ki so se popolnoma posvetile misijonski misli, kakor tudi v požrtvovalnosti vseh zunanjih udov te družbe.

Kakšne čudeže dela slabotna človeška volja, ki se je povsem posvetila kakemu velikemu namenu, nam najjasneje izpričuje delovanje pravkar umrle ustanoviteljice in vrhovne voditeljice naše družbe, grofice Ledóchowske. Kdor jo je videl, ne bi bil slutil, da biva v tem neznatnem, nežnem in slabotnem telesu, ki je tako živo spominjalo na ascete prvih stoletij krščanstva, tako junaški duh, ki je deloval s tako odločnostjo in vztrajnostjo na započetem delu, da so jo morali spoštovati celo nasprotniki. Grofica Ledóchowska je bila v misijonskem delovanju oseba, kakršne se rodé komaj vsako stoletje. Spada med največje na tem polju, in njen duh in krepka volja bosta delovala še dolgo v prihodnjih časih. Ako se vprašamo: »Odkod pa je vzela ta žena to neupogljivo voljo, ta daljni pogled?« Moramo reči: »Dobila jih je iz velikosti namena, za katerega je delovala, iz občnosti in splošnosti katoliške cerkve.« Kdor spoznava tako živo kakor umrla v katoliški cerkvi cerkev za vse narode, kdor umeva želje Božjega Zveličarja, da bi se evangelij oznanjeval vsem narodom, in kdor to željo v svojem srcu doživi, kdor se jasno zaveda, da je spravna daritev na Golgati bila opravljena za vsa ljudstva in se za vsa ljudstva dnevno pri sv. maši ponavlja, ta bo nehote čutil usmiljenje z narodi, ki so se svojih malikov naveličali, pa vendar ne znajo svojega srca očistiti in ne znajo najti pomoči svoji žeji po resnici. Od usmiljenja do ljubezni pa je le en korak. Zato se moramo res dejansko postaviti v službo misijonov, če smo prav spoznali naročilo Božjega Zveličarja: »Pojdite in učite vse narode...« Vsem ljudem je dano to naročilo, v vesti veže vsakega posameznega in najsi bi bile potrebne tudi žrtve. Saj brez žrtev ne more nihče biti učenec Njega, ki je samega sebe dal kot žrtev za vse človeštvo.

Ne bomo šli od tod, ne da bi položili na grob pokojne šopek velike hvaležnosti. Obljubili ji bomo, da nam bo njeno žrtev polno življenje svetel zgled in poziv, naj ji sledimo v gorečem delu za misijone. Da bi njena požrtvovalnost navdušila za požrtvovalnost tudi nas, da bi njena apostolska gorečnost tudi nas preuredila v apostole misijonskega dela, v ta namen podeljujem vsem navzočim papežev blagoslov.*

»Srečni tisti, ki jih je božje Srce izvolilo, da mu pomagajo pri razširjanju njegovega kraljestva in pri rešitvi duš; s tem obenem uničujejo moč hudega duha.«

»Častimo in ljubimo Božje Srce Jezusovo! Iz tega sladkega češčenja zajemajmo moč, da bomo mogli vestno izpolnjevati naše stanovske dolžnosti; to češčenje je vir miru v družinah, oddiha pri delu, blagoslova nebeškega, tolažbe v trpljenju; v presvetem Srcu najdemo varno zavetje v življenju in ob smrti uri.« Sv. Marjeta Alakok.

Dušna premija.

**V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo
afriški misijonski škofje in misijonarji
letno 500 svetih maš.**

*Blagemu spominu
grofice Marije Terezije Ledóchowske.*

*Nje, ki razširjala je luč, življenje
po temnem širnem svetu — nje ni več!
Prestala srečno zemsko je trpljenje,
odšla je k Bogu uživat tisoč sreč.*

*Srce se krči nam ob tej izgubi;
bolestne tečejo po nji solze,
ker nje — ki vsakdo jo iskreno ljubil,
ni več med nami — nje dobrotnice.*

*In v vroči Afriki, učeč otroke,
drhti misijonar žalosten, potr
— spominjajoč se njene dobre roke —:
»Duševno mater nam je vzela smrt.«*

*Ubogi črnci — zvesti zdaj kristjani,
ki so po njej prejeli vere dar,
žalujejo za njo in bodo vdani
se je spominjali vsikdar.*

*Res nje ni več, — ki je tako goreče
in vztrajno delala za božjo čast —
voditi druge le po poti sreče,
rešitev duš — to ji je bila slast.*

*Kako globoko rano je zadala
ta britka smrt duševnim hčerkam vsem;
Kako pač srca krvave ostala,
ko osamelosti zdaj čutijo objem.*

*Oh nje ni več! Tako zdaj tožijo potrto,
ki delovale v blagor duš so poleg nje,
v ljubezni nesebični bilo je odprto
vsak čas preblago materinsko nje srce.*

*Njen cilj so bila — misijonska dela;
in v to zastavila je vse moči;
življenje, zdravje dala bi vesela,
da srečo duši eni pridobi.*

*Žen plemenitih najkrasnejša krona,
katere blesk ožarjal je povsod.
Tako gorečih kot je bila ona,
imel pač malo bode pozni rod.*

*Z misijonarji si vedno je delila
trpljenje, revščino in vse skrbi;
nalogo svojo težko je vršila
kot sveti Pavel nekdanj poln moči.*

*Da, nje ni več! Odšla je po plačilo,
k počitku leglo njeno trudno je srce,
ki tu na zemlji je sirotam bilo,
ki vsem hladilo zemsko je gorje.*

*V nebesih ona zdaj se že raduje,
sam Bog je njen dobrótljivi plačnik,
saj njemu, ki v rešitev duš deluje,
je Bog neskončno milostljiv sodnik.*

*Zato po nji, preblagi ne žalujmo,
červano nam izguba bridka je, —
nad njeno večno slavo se radujmo,
nebesa so ji povrnila vse.*

*V spominu nánjo Bogu obljubimo,
da bomo njemu posvetili vse moči;
žrtvujmo se kot ona in živimo
zato, da Kristus v dušah zaživi.*

*In ti, o trikrat blažena v nebeški slavi,
izprosi od Boga nam vsem moči,
da bomo delovali v veri pravi,
v rešitev duš, kot delala si Ti!*

*Tvoj vzgled naj pred očmi nam plava,
Tvoj duh razvnemi srca vsa;
tako na veke trajala bo Tvoja slava,
Tvoj duh bo nosil duše do neba.*

Marija Terezija Ledóchowska

(V prvih letih po ustanovitvi Klaverjeve družbe.)

Izkaz

od Družbe sv. Petra Klaverja razdeljenih misijskih
milodarov v letu 1922.

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota v lirah
Misijonska družba Belih Očetov.		
Apostolski vikariat Bamako	9.567'69	
Apostolski vikariat Qugliarougov	3'000—	
Apostolska prefektura Ghardala	5.075'30	
Apostolski vikariat Zgor. Kongo	10.393'75	
Apostolski vikariat Uganda	24.650'39	
Apostolski vik. Viktorija-Nyansa	10.394'40	
Apostolski vikariat Unyanyembe	6.078'38	
Apostolski vikariat Tanganika	8.125'60	
Apostolski vikariat Nyassa	7'033'80	
Apostolski vikariat Kivu	11.219'55	
Apostolski vikariat Bangweolo	11.254'23	
Apostolski vikariat Dar-es-Salaam	685'52	
Misijonska hiša v Haigerloch	1.758'72	
Nakup stvari in tovarni stroški	1.257'55	110.494'88
Očetje od Sv. Duha.		
Apostolski vikariat Senegambija	7.210'25	
Apostolski vikariat franc. Gvineja	6.646'54	
Apostolski vikariat Sierra Leone	7.062'25	
Apostolski vikariat Sp. Niger	8.031'95	
Apostolski vikariat Gabun	13.069'67	
Apostolski vikariat Loango	10.464'48	
Apostolski vikariat Bracaville	10.731'20	
Apostolska prefektura Ubanghi Chari	7.228'88	
Apostolska prefektura Landana	5.338'95	
Apostolska pref. Cubango v Angoli	14.492'38	
Misijon Kunene (Huila)	5.414'81	
Misijon Lunda	5.078'90	
Apostolski vikariat Zanzibar	10.416'37	
Apostolski vikariat Diego Suarez	9.995'26	
Apostolski vikariat Bagamago	10.246'50	
Apostolski vikariat Kilimandžaro	15.696'04	
Apostolski vikariat Kamerun	4.129'30	
Apostolska prefektura S. R. Katanga	3.518'05	
Odnos	154.771'78	110.494'88

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota v lirah
Prenos	154.771 78	110.494 88
Misijonska hiša v Knechtstetu	1.893 08	
Nakup stvari in tovarni stroški	5.193 61	161.858 47
Lionska misijonska Družba.		
Apostolska prefektura Liberija	7.043 75	
Apostolski vikariat Breg slon. kosti	7.450 —	
Apostolski vikariat Zlato obrežje	8.402 —	
Apostolski vikariat Dahomey	12.327 —	
Apostolski vikariat Togo	4.005 97	
Apostolski vikariat Benin	4.995 24	
Apostolski vikariat Zah. Niger	6.301 50	
Apostolska prefektura Vzhodni Niger	5.020 24	
Apostolski vikariat Nilova Delta	2.000 —	
Apostolska prefektura Korogho	5.231 95	
Tovorni stroški	355 40	63.133 05
Očetje družbe Jezusove.		
Apostolski vikariat Tananariva	15.858 01	
Apostolski vikariat Fianarantsova	12.972 47	
Apostolska prefektura Rodezija	12.407 73	
Misijon v Katondue, Zambezi	11.883 90	
Apostolska prefektura Kwango	6.934 80	
Nakup stvari in tovarni stroški	486 28	60.543 19
Sinovi najsvetejšega Srca.		
Apostolski vikariat Khartum	6.935 54	
Apostolski vikariat Bahr-el-Ghazal	2.698 18	
Glavna prokura v Rimu	2.833 40	
Misijonska hiša Schrezeheim	865 90	
Nakup stvari	200 —	13.533 02
Frančiškani.		
Apostolski vikariat Libija	2.918 44	
Misijon v Zgor. Egiptu	5.158 76	
Misijon Mocambik	4.000 —	12.077 20
Odnos		421.639 81

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota v lirah
Prenos .		421.639·81
Kapucini.		
Apostolski vikariat Eritreja	24.628·89	
Apostolski vikariat dežel Gallas . . .	12.745·10	
Apostolska prefektura v Djibouti . . .	4.994·80	
Apostolska prefektura Belg. Ubanghi . .	10.142·80	
Apostolski vikariat Soyšelen - otok . .	3.970·41	
Misijon Mahenga (Dar-es-Salaam). . .	2.450·90	
Prokura v Rimu	63·—	
Nakup stvari in tovarni stroški . . .	325 56	59.321·46
Benediktinci.		
Apostolska prefektura Lindi	8.651·70	
Apostolska prefektura Sev. Transvaal . .	5.014·69	
Apostolski vikariat Zulu	10.076·07	
Nakup stvari in tovarni stroški . . .	213·80	23.956·26
Oblati Marije Brezmadežne.		
Apostolska prefektura Sp. Cimbebazija .	8.547·40	
Apostolski vikariat Natal	5.152·85	
Apostolski vikariat dežele Bazuto . . .	4.922·40	
Apostolski vikariat Kimberley	5.115·04	
Apostolski vikariat Transvaal	5.000·—	
Misijonska hiša Hünfeld	850·15	
Nakup stvari in tovarni stroški . . .	313 60	29.901·44
Družba Božje Besede (Steyl).		
Misijonska hiša sv. Gabriela		535·50
Pobožna mis. družba (Palotinci).		
Prokura v Rimu	24·—	
Tovorni stroški	1·24	25·24
Oblati sv. Frančiška Saleskega.		
Apostolski vikariat reke Oranje	10.068·76	
Apostolska prefektura Vel. Namaqua . .	10.062·36	
Provincialna hiša na Dunaju	3.446 30	
Misijonska hiša Overbach	2.741·05	
Tovorni stroški	5·70	26.324·17
Odnos .		561.703·88

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota v lirah
Prenos .		561.703'88
Lazaristi.		
Apostolski vikariat Abesinija	16.308'51	
Apostolski vikariat Fort-Dauphin	9.508'60	
Tovorni stroški	48'25	25.865'36
Očetje Brezm. Srca Mar. (Scheut).		
Apostolski vikariat Léopoldville	5.065'06	
Apostolski vikariat Novi Antwerpen	3.000'—	
Apostolski vikariat Zgornji Kassai	3.593'75	
Tovorni stroški	10'11	11.668'92
Premostratenci.		
Apostolska prefektura Zah. Uelle		5.137'45
Mašniki Srca Jezusovega.		
Apostolski vik. Stanlégevi slapovi: v denarju	2.120'85	
15.000 izv. katekizmov	9.506'75	11.627'60
Apostolska prefektura Adamaua	6.892'08	
Misijonska hiša Krefeld	129'80	
Nakup predmetov in tovorni stroški	2.710'83	21.360'31
Mis. družba sv. Jožefa (Mil-Hill).		
Apostolski vikariat Zgornji Nil: v denarju	20.448'29	
9.800 izv. katekizmov	5.149'20	25.597'49
Mis. v apost. vik. v Nouvelle Anvers	4.120'70	
Nakup stvari in tovorni stroški	2.341'71	32.059'90
Očetje iz Montforta.		
Apostolski vikariat Shiré	11.489'70	
Tovorni stroški	168'43	11.658'13
Misijonarji de la Salette.		
Apostolski vikariat Antsirabe		13.896'87
Misijonarji della Consolata.		
Apostolski vikariat Kenija	12.246'47	
Apostolska prefektura Kaffa	5.540'—	17.786'47
Odnos .		701.137'29

Vikariat ali prefektura.	Vsota	Skupna vsota v lirah
Prenos		701.137·29
Apostolska prefektura Iringa	2.500·—	
Materna hiša v Turinu	3.534·20	
Nakup predmetov in tovarni stroški	1.048·—	7.082·20
Sinovi Brezm. Srca Marijinega.		
Apostolski vikariat Fernando Poo	.	5.376 20
Dominikanci.		
Apostolska prefektura Vzhod. Uelle	1.254 95	
Nakup predmetov	72·50	1.327·45
Redemptoristi.		
Apostolska prefektura		5.361 67
Misijonarji iz Mariannhilla.		
Misijon Mariannhill (Natal)		1.015·70
Serviti.		
Misijon v deželi Svazi		9.085·80
Salezijani.		
Misijon v apostolski pref. Katanga		3.932·75
Križarji.		
Misijon apost. pref. Spodnji Uelle		2.000·—
Katoliški kopti.		
Koptiški patrijarhat v Aleksandriji		2.033·19
Bele sestre Naše Lj. G. v Afriki.		
Misijon v apostolskem Gornjem Kongo	3.000·—	
Misijon Ouargla Gardaia	68 60	3.068 60
Sestre N. Lj. G. apostolov.		
Misijon v Moouso, Breg slon. kosti	50·—	
Misijon v Porto Novo, Dahomey	3.000·—	
Misijon v Ouidah, Dahomey	1.500·—	
Misijon v Lagas, Benin	815·95	
Tovorni stroški	18·62	5.384·57
Odnos		746.805·42

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota v lirah
Prenos		746.805,42
Oblatinje sv. Frančiška Saleš.		
Misijon Matjeskloof, reka Oranje	1.060,—	
Misijon v Pehi, reka Oranje	1.089,20	
Mis. Heirachabis, Vel. Namaqua	39,95	
Materna hiša v Perugia	3.000,—	
Nakup predmetov in tovarni stroški	374,03	5.563,18
Sestre božje Previdnosti.		
Misijon v Amparibé, Tananariva	373,85	
Misijon Betefo, Antsirabe	3.000,—	
Tovorni stroški	18,85	3.392,70
Sestre sv. Jožefa Kluniškega.		
Misijon v Loango	770,95	
Misijon v Landani, port. Sp. Kongo	121,95	
Za tovarne stroške	23,48	916,38
Frančiškanke v Kalè.		
Misijon Dirré-Duana, Djibuti	2.000,—	
Misijon v Hararju, Gallas	942,15	
Tovorni stroški	9,01	2.951,16
Usmiljene sestre sv. Vincencija.		
Misijon v Farafangani, Fort-Dauphin	922,30	
Tovorni stroški	205,65	1.127,95
Frančiškanke v Mill-Hillu.		
Misijon Kamuli, Zg. Nil	457,70	
Za tovarne stroške	58,65	516,35
Misijonske sestre v Menzingu.		
Misijon v Mekading, Bazuto	1.834,06	
Nakup predmetov in tovarni stroški	77,24	1.911,30
Sestre „Consolata“ (Turin).		
Misijon Nijeri, Kenija	1.067,87	
Za tovarne stroške	22,20	1.090,07
Odnos		764.274,51

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota v lirah
Prenos .		764.274·51
Benediktinke.		
Misijon apostolske pref. Lindi . . .		1.650—
Karmeličanke.		
Karmel v Betafu, Antsirabe		5.000—
Različne družbe misijonsk. sester		670·60
Na kongregacijo Propagando.		
Zbirka kolekte sv. Treh kraljev . . .		1.934·30
Različni misijonski izdatki.		
Tiskovni stroški za propagandne na- mene, nakup mašne oprave ter maš- nega orodja in drugih reči itd.		88.142·96
Ustanovna mesta.		
Za črne seminariste in katehiste in za eno sirotišnico v Afriki		172.973·15
Glavnice,		
od katerih uživajo obresti še dobrotniki		69.106·40
Skupna vsota v lirah . . .		1.103.751·92
to je dinarjev . . .		14.415.007·68

Rim, dne 31. marca 1923.

Melanija pl. Ernst m. p.
tajnica.

Grofica Marija pl. Falkenhayn
glavna voditeljica.

Bog plačaj tisočero vsem dobrotnikom!

K izkazu naših darov.

Skupna vsota leta 1922 v misijone poslanih darov znaša lir 1.103.751·92, kar pomenja 317.754·40 lir manj kot v letu 1921.

Kako je to prišlo? Ali so darovi v dejstvu pojemale? **Ne! Po številkah** so darovi narastli, toda v menjavi naše slabe valute v lire in franke so se znatno skrčili.

Družba sv. Petra Klaverja je skušala tej slabi strani odpo-
moči s tem, da je denar v deželah slabe valute porabila za na-
bavo knjig v afriških jezikih in drugih predmetov in cerkvenih
reči, za katere prosijo misijonarji. To je bil dobiček za misijone;
ker predmeti kot knjige so se na ta način nabavile ceneje.
Tudi v bodoče se bo družba držala tega načina in zato prosi
blage dobrotnike milodarov za cerkvene predmete, posode in
obleko in za tisk potrebnih knjig v afriških jezikih.

Pa naj nas ta upad darov v letu 1922 stori malo-
dušne? Ali pomeni to, da se je misijonska ljubezen in mi-
loščina ohladila? On, vsevedni in dobrotni Bog, kateremu
nič ni neznano, je štel vse žrtve, katere so navezane na te
darove in v njegovih očeh nimajo samo popolno vrednost,
ampak pridejal jim bo še naplačilo. Zato, ljubi misijonski
prijatelji, proč z malodušnostjo! Kdo ve, če ni bil ravno
polom vrednosti našega denarja vzrok, da se je marsikatera
organizacija drugače in bolje uredila? — In razentega je
število udov v letu 1922, kot tudi število naročnikov in
podpornikov po vseh deželah izdatno narastlo, tako da se
misijonska podpora razvija v vedno širših krogih in če Bog
da, ko se razmere uredijo, rodile bodo krasne sadove.

Lepo smo pričeli leto 1923 — s pondeljkom, ki je na po-
seben način sv. Duhu posvečen — in tako smemo z veseljem
upanjem pričakovati, da bo tudi za misijone blagoslovljeno.
Molimo goreče v ta namem!

Leta 1922 v misijone poslani predmeti.

Bogoslužni predmeti: 9 kelhov, 2 monštranci, 3 ciboriji, 10 ol-
tarnih križev, 30 svečnikov, 11 posodic za sv. olje, 1 model za hostije,
raznovrstni drugi predmeti kot kadilnice, zvončki, stekleni vrčki itd.

Paramenti: 61 popolnih oblek, 5 večer plaščev, 65 stol, 5 ve-
lumov za blagoslov, 28 raznih burz, 34 antipendijev za oltar, 2 sutani,
12 suknic za ministrante, 19 bander, razni plaščki za ciborije, bireti itd.

Cerkveno perilo: 46 alb, 90 roketov, 50 oltarnih prtov, 19 prtov
za obhajilne mize, 13 pogrinjalk za oltar, 936 kosov korporalov, oglav-
nic itd.; 40 brisač za zakristijo, razno drugo cerkveno perilo.

Nabožni predmeti: 4459 rožnih vencev, 2870 škapulirjev, 2969
svetinjic, 129 večjih in manjših križev, 2641 slik, 1 velika oljnata slika,
29 podob (soh) in razni drugi nabožni predmeti.

Knjige: 6 vellkih mašnih knjig, 13 ritualov, 3 brevirji, 26 Goffiné,
85 brošuric, 119 poučnih in drugih knjig.

Obleka: 1046 delov obleke za zamorce, 10 parov čevljev in
sandalov, 487 kosov telesnega perila, 74 kosov postelnega perila, blago

Solske potrebščine in predmeti za ročna dela v vrednosti 270 lir.
Razno: 3 kolesa, 9 steklenih omar, 3 preproge, 4 glasnabila, 3 ure,
zdravila, obveze in drugi predmeti.

Vsota skupne vrednosti: lir 86.343.—.

Rim, 31. marca 1923.

Afriški misijonarji jokajo po svoji materi.

(Nadaljevanje sožalnih pisem.)

»Misijonarji in spreobrnjenci se zavedajo, koliko hvaležnosti so dolžni tej izredni dobrotnici. Njo moramo zahvaliti, da smo prebili težke čase vojne. — Iz srca želim, da bi se tako zaslužni Družbi sv. Petra Klaverja po priprošnji nje, ki ji je bila neutrudljiva ustanoviteljica, odpirali vedno novi pomožni viri.«

Škof Lorue, M. A. apostolski vikar v Baugweolu,
dne 15. septembra 1922.

»Koliko hvale smo dolžni grofici Ledóchowski, koliko hvale so ji dolžni vsi afriški misijoni, to ve edinole Bog . . . 23 let nam je bila zvesta podpornica. Še pred kratkim je dala za moj vikariat tiskati katekizem v 9000 izvodih, zares kraljevsko darilo! Bila je plamteča duša, vsa goreča v ljubezni do Boga in v navdušenju za apostolstvo. Slišala je bridko tožbo Božjega Zveličarja: »Žejen sem« in je zastavila svoje življenje, da bi to žejo olajšala. Duše! Koliko jih je privedla k Jezusu! In da bi se njeno apostolsko delo ohranilo in nadaljevalo, je zapustila ustanovo, v kateri živi vsa njena velika duša, vse njeno plamteče srce. — Ali bi ne bilo umestnejše, da Vam namesto sožalja izrečem svoje čestitke, ker imate zdaj v nebesih priprošnjico, ki Vas bo podpirala s svojo močjo in s svojo materinsko ljubeznijo. Uverjen sem, da so vse molitve, za njo opravljene, pravzaprav le zahvalne molitve. Uverjen sem nadalje, da storim najboljše, če prosim, naj nas iz nebes čuva in varuje.«

Škof Grison, P. S. C. apost. vikar Stanleyevih slapov,
dne 26. septembra 1922.

»Ko sem prejel sporočilo o smrti Vaše spoštovane in sedaj bridko objokovane ustanoviteljice, je bilo ravno tukaj zbranih 76 katehistov iz misijonskega okrožja; prišli so k slovesnosti prvega petka in so imeli pravkar molitveno uro. Priporočal sem jim, naj za našo drago dobrotnico in za njene požrtvovalne duhovne hčere molijo in še druge za te molitve vnemajo . . . Slovesne službe božje v stolici se je udeležilo mnogo novokrščencev, ki so prejeli sv. obhajilo.«

Škof Dautin, La Sal., apostolski vikar v Autsirabe,
2. septembra 1922.

»Naša misijonska postaja za katero je sveta in srčno obžalovana Vaša ustanoviteljica skoraj 15 let skrbela s posebno ljubeznijo, se nahaja v globokem žalovanju. 31 patrov nas je in vsakdo je opravil za rajno eno sv. mašo. Bratje in črni semenišniki so darovali za njo sv. obhajilo. Naši verniki nikoli ne bodo v molitvah pozabili dobrotnice bednih zamorcev«.

Škof Keiling, C. S. Sp. apost. vikar v Kubangu (Angola).

Iz misijonov:

Apostolski vikariat Zlato obrežje.

Apostolski vikar, Hummel iz Lionske misijonske družbe v svojem pismu z dne 6. julija 1922 (dan smrti naše nepozabne ustanoviteljice) obžaluje, da ne more večkrat sporočati o svojem misijonu. »Človek skrbi vedno za najbolj potrebno,« piše, ter sklene, da bo »Gesta Dei« (slavna dela božja) opisal kdaj pozneje; toda ta »pozneje«, kedaj bode?« V temle pismu nam nudi zajemljive podatke o spreobrnjenjih v deželi zamorskega plemena Ašanti.

Dvanajst let je minulo, odkar se je prvi katoliški duhovnik naselil v deželi ponosnih Ašantijev in sicer v njih glavnem mestu Koomasiu. V začetku tako skromno podjetje se sedaj krasno razvija in vedno več in več domačinov se oglašja za pristop v sv. Cerkev. V nizki in temni sobici so se zbirali prvi kristjani k službi božji ob nedeljah, kmalu tudi ob delavnikih. Kakor radovedni otroci so prihajali pogani od vseh strani, postajali pod okni in pri durih ter skozi nje opazovali duhovnike in prve še maloštevilne vernike. Bojevitim Ašantijem je ugajal uzorni red, ki so ga videli, in verski obredi so jih spominjali na krasoto njihovega nekdanjega kraljevega dvora. Radovednosti je kmalu sledila želja, da bi te skrivnosti natančneje spoznali. Prvi, ki so se dali poučiti, so kmalu privedli druge z njih ženami in otroki. Značilno za nas misijonarje je, da so bili prvi naši pristaši poglavarji in možje. Ašanti do tujcev niso tako zaupljivi kakor njihovi sosedje Fanti; če pa že dajo svojo besedo, so zanesljivejši in zvestejši nego ti. Sedaj imamo v tej deželi že nad 90 misijonskih postaj z lastnimi kapelicami in nad 40 katehistov. Protestantski misijonarji iz Bazla v Švici, ki so bili dosegli poprej tukaj lepe uspehe, so deželo zapustili. Mnogo njih prejšnjih pristašev je prestopilo k nam. »Pri vas,« pravijo, »je tako lepo red, zato bomo rajši z vami.« Visok vladni uradnik je hotel namesto misijonarjev iz Bazla poklicati neke druge protestantske pridigarje; pa

niso bili s tem zadovoljni ne Ašanti, ne Akri in Akimi. V deželi Ašantijev imamo zdaj 5000 katolikov in dvakrat toliko katehumenov.

Na svojem misijonskem potovanju sem doživel veselje, da sem blagoslovil lepo kapelico, 1000 domačinov birmal in ravno tolikim podelil sv. krst. Izmed naših 400 kapel jih 300 na žalost v notranjosti ni še čisto nič urejenih. Kako bi se ti dobri verniki in katehumeni veselili, če bi videli v kapelici kak križ s svečniki, sliko ali podobo; saj bi vse to glasno govorilo njih srcem in jih vnemalo za novo pobožnost.

Preteklo leto smo dobili mnogo dokazov spoštovanja, ki ga goje do misijona protestantje in pogani, črnici in be-

Črni primicijant P. Atanazij Dogli (v sredi).

lokožci. Svečano so praznovali srebrno mašo svojega škofa. Z veliko slovesnostjo so sprejeli našega predsednika. Na praznik sv. Petra in Pavla je bil v duhovnika posvečen prvi domačin o. Anastazij Dogli. »Eden izmed nas!« so se radostili črnici, »dosegli smo tudi to!« Ponosni so na svojega prvega duhovnika; on sam pa je poosebljena skromnost in in ponižnost in zelo pobožen. Po slovesnem posvečenju so mu čestitali tudi protestantje in pogani.

H koncu Vam še izdam, da je blagajna za moje katehiste povsem prazna. In vendar moram skrbeti za lepo število njih v tej ogromni pokrajini. Naj nam nakloni ljubi Bog dobrotnikov!

Apostolska prefektura Zulu-dežela.

(Škoř Spreiter iz reda sv. Benedikta piše z dne 24. avgusta 1922.)

Snoči sem bral presenetljivo in žalostno vest o smrti ustanoviteljice in vrhovne voditeljice Vaše družbe, grofice Ledóchowske, žene resnično plemenite po rojstvu, mišljenju in delovanju; danes sem daroval sv. mašo za mir in pokoj njene duše, dasi sodim, da že uživa plačilo, ki naj bi ga sicer s ceno sv. maše pridobila.

Blaga umrla je z moškim pogumom, kakor njena patrona sv. Terezija, izvršila v resnici veličastno delo, delo, ki ji morajo biti afriški misijonarji zanje v veke hvaležni. Vsi brez izjeme bodo to smrt gotovo globoko obžalovali. Dovolite, da izrazim Vam in vsem udom Družbe sv. Petra Klaverja svoje srčno sožalje. A ena tolažba bo polnila srca vseh, namreč tolažba, da čuva umrla iz nebes z materinsko skrbjo in z materinsko ljubeznijo nad svojim delom. Z večjo skrbljivostjo in modrostjo ga bo vodila iz višav, nego bi ga mogla tu na zemlji.

Prav te dni sem ji nameraval spet pisati ter priporočiti njeni skrbi in dobrotljivosti tukajšnjo misijonsko pokrajino. Po dolgem iskanju smo vendar našli dom, kakih 6 in pol kilometrov stran od mesteca Vriheid. Je to burska farma (kmetija) z malo, siromašno in še čisto prazno hišico. V pravi Zulu-deželi se za enkrat nismo mogli naseliti. Zakaj za to je potrebno dovoljenje ne samo raznih uradov, ampak tudi deželnega zbora v Kapstadtu. Preden pa vsa ta dovoljenja dobimo, bo prešlo dobro leto. Tako dolgo čakati nismo mogli. Vložil pa sem prošnjo, da se bomo smeli nastaniti v Zulu-deželi sami.

Tukajšnje razmere so od razmer v Vzhodni Afriki povsem različne, za nas začetnike prav težavne. Največje skrbi mi povzroča denar in njega tako nestalna vrednost. To nam lahko uniči vse naše naklepe. Že zdaj sem hudo zadolžen. Da bi dobili odškodnino za škodo, ki smo jo utrpeli v Vzhodni Afriki, upam z vsakim dnem manj.

Delamo tukaj od zore do mraka, da bi se s tem, kar bomo na farmi pridelali, mogli preživeti. Razen mene so tukaj še en duhovnik in štirji bratje. Obdelujemo polje in vrt in stavimo kočico, da bodo mogle priti tudi sestre, ki na to že dolgo čakajo. Stanovale bodo v hišici, kjer bivamo zdaj mi; zase pa si bomo postavili barako — štiri gole stene in streha iz pločvine, pa bo! Delavcev plačati ne moremo, ne samo ker so res zelo dragi, ampak tudi, ker je naša

blagajna prazna; zato moramo povečini vse sami narediti. Le za najnujnejšo pomoč smo najeli nekaj domačinov. Plača znaša mesečno dva funta in čez, potem hrano, stanovanje. V Vašem denarju so to ogromne vsote.

Te tri nedelje, kar smo tukaj, je prišlo ob nedeljah k službi božji kakih 50 katoliških domačinov, ki delajo na okoliških farmah. Vse katolike, bele in črne, nekaj stotin jih bo, bo treba o priliki obiskati, na konju seveda, ker živé daleč po deželi razkropljeni.

Kratki misijonski dopisi.

Škof Neville, C. S. Sp. piše iz **Sansibara**: »Na praznik Vašega velikega zavetnika v septembru nameravamo blagosloviti šolsko kapelico, ki smo jo postavili pod zavetje sv. Petra Klaverja. Stavba ima štiri velike šolske sobe, kapelico in sobice za patre. Ob nedeljah odstranimo stene med kapelico in šolskimi sobami ter dobimo s tem prostora za 800 ljudi. Do Božiča upamo dozidati tudi cerkev v Mombazi. Prostorna in lepa bo; a tudi stroški so veliki in bodo še narasli, kadar oskrbimo še vse potrebno za notranjščino in zakristijo. Toda ljubi Bog je tako dober in njegovi zvesti služabniki so vedno radodarni.«

Sestra Stanislava piše iz **Laudane**: »Leto je prav slabo; v marcu in v prvi polovici aprila smo imeli nekoliko dežja, potem pa nič več. Koruza zdaj cvete, a bo dala malo zrna. A zgodi se sveta volja božja! Previdnost božja nas ne bo zapustila — težave pa pač tudi ne. Tukajšnji duhovnik domačin Aleksander je bil nedavno na obisku pri svojih roditeljih. Navzlic sinovim prošnjam, naj ne hodi, je šel oče ribit. Starček sam v čolničku, si je hotel pravkar prižgati pipico, kar ga je zagrabil krokodil z repom ter ga potegnil v vodovje. Dasi so tri dni vestno iskali, trupla na

žalost niso mogli najti. Starček se ni bil krščen, kar sina nepopisno žalosti. Tudi mati mu je pred nedavnim umrla, toda kot dobra kristjana in na smrt lepo pripravljena. Neka naša učenka se je nedavno poročila s spreobrnjenim poganom. Toda ta je mlado ženo kmalu po poroki zapustil. Poganski duhovnik mu je namreč prerokoval, da bo v kratkem umrl, ako živi s svojo mlado ženo. In mož je res poslušal ta peklenski nasvet. Ubožica je prišla k nam nazaj. A že poprej zelo slabotna, je zdaj čisto uničena.«

Sestra Marija Cecilija piše iz **Nagalame** (Gornji Nil): »Veliko skrbi imamo v našem misijonišču, kako naj pripravimo 900 otrokom obleke, zlasti sedaj o Božiču, ker so bili vedno vajeni, da so za Božič dobili novo obleko. — Nekega dne so šle sestre v kapelico na kratek obisk Najsvetejšega. Kar so zaslišale nežen dekliški glas, ki se je čisto prijateljsko pogovarjal z Božjim Zveličarjem v tabernaklju. Ko so pozneje dotično deklico dobile, ji rečejo: »Hvala ti, Rahela, za tvojo molitvico.« A otrok: »Ni bila molitev, le besedica ljubemu Jezušku je bila.« Da bi ta nedolžnost še dolgo razveseljevala ljubega Zveličarja s svojimi »besedicami«! — Mnogo

dela nam povzroča naša od drugih stavb oddeljena bolnišnica za kužne bolezni. Dvanajst majhnih kočic tvori to bolnišnico. Zidane pa so te kočice iz blata in suhe trave in že razpadajo; treba bi bilo postaviti nove iz opeke. O, bodite Vi naš rešilni angelj! Pomagajte nam dobiti potrebnih sredstev, da moremo trpljenje tem ubogim trpinom nekoliko olajšati in jim pripraviti malo veselja.»

Sestra Eva Bernarda, oblatinja sv. Frančiška Saleškega piše dne 4. avgusta 1922 iz Pofadra: »Tukaj imamo prav mnogo katoličanov domačinov; toda beda je tako velika, da ljudje pri najboljši volji ne morejo v cerkev, ne h krščanskemu nauku, ker nimajo ničesar obleči. Prevzvišeni gospod škof so mi dali v začetku maja 5 funtov sterlingov, naj kupim nekoliko blaga in tako pomagam največjim siromakom. »Malo je, sestra, pa vse, kar morem dati,« so mi rekli pri tem.

Zdaj so skoraj vsi, belokožci in črnci bolni. Influenca silno razsaja in grozno mrzlo je. Če sam ljubi Bog ne pomaga, jih bo mnogo pomrlo od mraza in gladi. Ni je skoraj hiše, v kateri bi ne bilo bolnika. Brž ko mogoče bomo pri-

čeli s šolskim poukom. Otroci je mnogo, ne moremo pa jih preživljati. In ko bi imeli blaga za oblačila! — Izredno bi nas veselilo, če bi nam med drugim mogli oskrbeti precej velik zvon. Nimamo cerkvene ure in tako ljudje nikoli ne vedo, kako pozno je in pridejo čestokrat šele proti koncu sv. maše. Tako bi bil zvon res zelo potreben. Izredno tudi želimo veliko lepo sliko ali podobo sv. Vincenca Pavlanskega in veliki katekizem s slikami. Kratko povedano, vsak tudi najmanjši dar nam bo dobrodošel in ga bomo sprejeli s tisočerm: »Bog povrni!« — Zdaj deluje tukaj le dve sestri. Moji tovarišici je že čez 60 let, čez 40 let že deluje v tukajšnjem misijonišču. Duhovnika pa še nimamo. Vsakih 14 dni pride eden naših patrov sem in tedaj imamo nedeljsko službo božjo in sprejmemo sv. obhajilo. V nedeljo, ko ni duhovnika, vodim jaz nedeljsko pobožnost. Bogu čast in hvala, duhovnik, ki se bo tu naselil in ki ga že tri mesece pričakujemo, je prispel že v Okiep in čaka le na ugodno priliko, da more priti v Pello. Mislite si lahko, kako hudo nam je ob nedeljah brez sv. maše, zlasti zdaj, ko imamo toliko bolnikov.

Že spet „Zveza afriškega tiska“?

Da, že spet! A veste li, dragi prijatelji misijonov, čemu govorimo spet in spet o njej? Zato, ker je „Zveza“ ravno v sedanjih časih za afriške misijone največjega pomena. Kot nikoli doslej, se razlivajo zdaj valovi protestantizma čez širno Afriko ter groze vso deželo preplaviti. In naši nasprotniki poznajo le predobro veliki pomen tiska. Zamorci so se od Evropecev naučili brati in segajo s slastjo po knjigah, katere jim dajejo protestantski pridigarji. Ako naši misijonarji ne bodo imeli knjig, katekizmov in drugih, da jih poneso v najoddaljenejša sela ter jih tam razdele, bo kriva vera slavila zmagoslavje. Ali smemo to dopustiti?

Vesti iz propagande.

Po določilu sv. kongregacije za razširjenje vere je bil preč. p. P. Brown iz družbe Jezusove imenovan za apostolskega prefekta na Rodeziji.

Vaški katehist.

Piše škof Augouard S. Sp.

Mladi kristjani postanejo večkrat apostoli in goreči oznanjevalci Kristusovega nauka. V mnogih vaseh, kamor še ni prišel noben misijonar, že pojo pobožne pesmi in molijo k pravemu Bogu.

Nekega večera sem se z dvema misijonarjema ustavil v veliki vasi rodu Obomba. Ko se je zmračilo, zaslišim nenadoma glas zvončka, ki je skliceval otroke in mladino. Pred kočo sredi vasi je bil ograjen prostor in tu je pod milim nebom glavarjev nečak in bodoči naslednik iz lastnega nagiba, odkar je postal kristjan, svoje rojake učil krščanski nauk. Od začetka se je sicer moral boriti z raznimi zaprekami. Nasprotovali so mu od začetka zlasti njegov stric in poganski svečeniki, ki so slutili, da bo zelo omajan po glavarjevi smrti njihov vpliv nad ljudstvom. Toda mladi mož je z božjo pomočjo premagal vse in vaščani so se polagoma privadili tej nenavadni šoli.

Najprej molijo vsi skupno kratko molitev in nato zapojejo nekaj pesmi. Vsi sede na tleh. Sredi kakih 50 do 60 poslušalcev stoji katehist ter jim prav poljudno in lahkoumljivo razlaga katekizem. Kakor hitro pa zapazi, da postajajo raztreseni, začne peti in vsi mu krepko pomagajo, celo stare mamice, ki v kočah pripravljajo večerjo. Nato neutrudni učitelj znova začne s poukom, ki ga drugi večer nadaljuje.

Bil sem globoko ginjen, ko so mi v teh divjih krajih daljne Afrike doneli na uho glasovi domače pesmi in hvalil Boga, da se resnice naše svete vere tudi tukaj javno označujejo.

Izpraševal sem nekoliko mlade poslušalce ter podaril najpridnejšim bodisi nekoliko soli, majhno ogledalce ali kako drugo malenkost, kar jih je nepopisno osrečilo.

Kronika Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim. 22. februar. Odkritje slike naše nepozabne ustanoviteljice, grofice Mr. Terezije Ledóchowske. Sliko, katera ima naravno velikost, je mojstrsko izvršil znameniti laški slikar L.... Okrašena z bujnim zelenjem, se je vršila otvoritev ob 4. uri pop. Počastili so jo s svojo navzočnostjo visoki cerkveni in svetni dostojanstveniki, med drugimi tudi Nj. eminenca kardinal van Rossum, prefekt Propagande, kardinal Lega, protektor »protisluženskega društva« in kardinal Laurenti. Slednji je govoril $\frac{3}{4}$ ure o delu in velikem ženiju blage pokojnice (v francoščini).

24. februar. Na najponižnejše častitke naše vrhovne voditeljice preljubemu svetemu Očetu k njegovi prvi obletnici kronanja, jej je došel sledeči brzogovorni odgovor iz Vatikana, vsled katerega se bodo tudi naši dobrotniki in prijatelji z nami veselili:

Državno tajništvo Nj. Svetosti.

19. februarja 1923.

Grofici Mariji Falkenheyn, vrhovni voditeljici.
Družbe sv. Petra Klaverja, Rim.

Sveti Oče se zahvaljuje za udanostna otroška voščila in iz srca pošilja prošeni apostolski blagoslov.

L. S. kardinal Gasparri.

Blagoslov afriškega misijonarja.

Neki misijonar za čigar misijon smo oskrbeli tisk sv. pisma v tamošnjem narečju, piše iz Afrike misijonski tiskarni Klaverjeve družbe: »Bodite prepričani, da čutim naravnost srčno potrebo, večkrat se spomniti pri sv. maši velikega in svetega dela, ki ga na tihem in v ponižnosti vršite.«

Ne moli pa samo za pomožne misijonarke v družbeni tiskarni ta misijonar in gotovo tudi mnogi drugi, ampak za vse dobrotnike, ki s svojimi darovi podpirajo »Zvezo afriškega tiska«; saj bi brez njihovih darov družba ne mogla tiskati knjig v zamorskih jezikih.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
Natisnila tiskarna »Tiskovno društvo« v Kranju.

Je li „Odmev“ suhoparen?

Neki duhovnik, podporni ud naše družbe, piše:

„Pred nekaj časom sem poslal obitelji S. v. G. „Odmev iz Afrike“. Mati, izvrstna žena, se mora venomer bojevati s pomanjkanjem; družina je namreč mnogoštevilna, oče večkrat brez zaslužka. Drugi sin te družine je pravkar dokončal drugo leto bogoslovja in namerava v septembru vstopiti v misijonski red belih očetov. Mladi mož se že veseli, da ga po končanih študijah pošljejo morda v Afriko; zadovoljen in srečen bo pa tudi, če ga predstojniki določijo za misijonsko delo med zamorci v Ameriki. Vse to pa je sad pridnega čitanja „Odmeva iz Afrike“. Ne pozabite na ta uspeh Vašega lista! Večkrat se očita misijonskim družbam, da ne morejo vzdrževati dobrega misijonskega glasila, ker jih je preveč. Po moji sodbi tiči v takih očitanih nevarna zanjka. Res so že poskusili, da bi bil kak misijonski list bolj raznovrsten in zajemljiv, priobčevati v njem tudi druge, bolj posvetne spise. A s tem se pozornost bralcev odvrne od glavne na prostranske stvari in se malo doseže.“

Pripomba uredništva. To pismo dovolj zavrača nasvete, ki nam prihajajo včasih tudi od dobro mislečih, naj bode „Odmev“ raznovrstnejši in naj ne prinaša le „suhoparnih“ misijonskih pisem in sporočil, pa ga bodo rajši brali. Naše skromno misijonsko glasilo bo hodilo tudi za naprej po dosedanji poti. Pravi prijatelji misijonov bodo že tudi v takem našli, kar bo njihovo gorečnost na novo vzpodbujalo in kar jim bo dajalo tolažbo in duha potrpežljivosti v trpljenju in križih tega življenja.

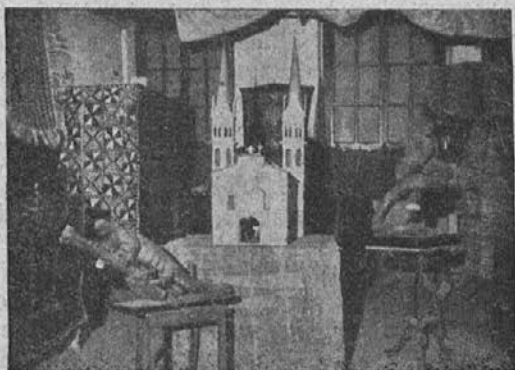
Krščanska dekleta,

ki hrepene po popolnosti in so vnete za razširjanje kraljestva božjega, se v Družbi sv. Petra Klaverja sprejmejo kot „pomožne misijonarke za Afriko“, in sicer po svojih zmožnostih in znanju bodisi kot sodelinje ali pomočnice. Četudi se ne zahteva posebna predizobrazba, vendar je neka gotova spretnost in pripravnost bodisi v duševnem, pismenem delu ali domačih gospodinjskih opravilih in delu, predpogoj sprejema. Prošnje za sprejem naj se blagovolijo poslati vrhovni voditeljici Klaverjeve družbe, Rim (23), Via dell' Olmata 16.

Spomin za umrle.

† Preč. o. Jožef Biegner, Marianhillski misijonar, umrl 20. januarja v Emavsu (Južna Afrika). —

† Msgr. pl. Krolikowski, misijonar oblatov sv. Franciška Saleškega, apostolski prefekt Namakva dežele. Umrl 25. januarja v Heirahabisu (Južna Afrika).

Del muzeja na „misijon-kem dnevu“ v Bazelnu 1919.

Na

„Katoliški shod“,

ki se vrši

v Ljubljani od 25.-28. avgusta.

Ena od nalog tega „katoliškega shoda“ bo tudi, misijonsko misel okrepiti in jo na poseben način dvigniti. — V ta namen se bodo vršila razna misijonska predavanja. Tudi afriški misijoni in Družba sv. Petra Klaverja bo imela svojega zastopnika in govornika, čegar govora naj se gotovo vsi naši misijonski prijatelji udeležijo.

Obenem naše ljube dobrotnike in bralce, ki se bodo udeležili „katoliškega shoda“ prijazno vabimo, da ob tej priliki obišejo našo družbeno pisarno. — Vse pa prosimo, naj tudi doma mnogo molijo, da ljubi Bog podeli, da se bo vršil ta shod z obilnim uspehom in blagoslovom za naše krščansko ljudsko življenje in da bo tudi misijonsko misel krepko dvignil!

Družba sv. Petra Klaverja

za afriške misijone in v oproščenje sužnjev,
Ljubljana, Miklošičeva c. 3.